

A cartoon illustration of Geronimo Stilton, a brown mouse wearing a green suit, a red tie, and a blue and white striped hat. He has a bandage on his left ear and is holding a blue flashlight in his right hand, shining it forward. He is standing in a dark, industrial environment with pipes, valves, and a large circular hatch in the background. The title 'Geronimo Stilton' is written in a large, yellow, stylized font at the top.

Geronimo Stilton

Amb un
MANUAL per
aprendre a
RECICLAR!

L'ESTRANY CAS DE LA RATA PUDENT

Estrella Polar

Geronimo Stilton

L'ESTRANY CAS DE LA RATA PUDENT

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ell són copyright, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantya S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Geronimo Stilton

Coberta: Ennio Bufi – MAD5 (disseny) Manuel A. Puppo

i Mirka Andolfo – MAD5 (color)

Il·lustracions de la història: Larry Keys

Disseny gràfic: Andrea Cavallini / theWorldofDOT

Il·lustracions de les pàgines inicials i finals: Roberto Ronchi (disseny)

i Ennio Bufi MAD5 (disseny pàgina 123), Studio Parlapà i Andrea Cavallini (color)

Grafisme: Topea Sha Sha

Mapa: Andrea Da Rold (disseny) i Andrea Cavallini (color)

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Lo strano caso della pantegana puzzona*

© de la traducció: 2009, David Nel·lo

© 2003, 2015, Mondadori Libri S.p.A. de PIEMME

www.geronimostilton.com

International Rights © Atlantya S.p.A., Corso Magenta, 60-62, 20123 Milà Itàlia

foreignrights@atlantya.it / www.atlantya.com

© 2009, 2022, de l'edició en llengua catalana: Edicions 62, S. A.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: juny del 2009

Primera edició en aquesta presentació: gener del 2022

ISBN: 978-84-1389-168-2

Dipòsit legal: B. 19.255-2021

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.com

FORMATGE CABRALES, MITJONS PUDENTS O PIPÍ DE GAT?

Era un matí boirós de novembre.

A les nou en punt vaig sortir de casa, directe cap a la meva oficina. Si encara no em coneixeu, el meu nom és Stilton, *Geronimo Stilton*!

Doncs bé, com us estava dient, vaig sortir de casa...

i vaig arrufar els bigotis de fàstic.

Quina pest!

El de la xarcuteria em va saludar.

—Quin *tuf*, eh, senyor Stilton?

FORMATGE CABRALES,

MITJONS PUDENTS...?

Per mi que això és pudor d'un formatge Cabrales que està massa passat... La de la tintoreria del número 17 va remugar:

—Jo crec que aquesta pesta és de **mitjons bruts**. Per aquí deu córrer algú que no es renta...

El taxista va brandar el cap:

—Per mi, aquesta catipén és de **pipí de gat!!**

FORMATGE CABRALES,

MITJONS PUDENTS...?

Em vaig gratar el cap, perplex.

Què era aquella pudor? **Caram!**

I d'on venia? **Caram!**

Tothom hi deia la seva, però
una cosa era clara... una cati-
pén així no s'havia sentit mai
a Ratalona!

Caram!

Els únics que s'alegraven d'aquella
pesta eren els venedors de pines
d'estendre la roba perquè feien l'agost.

CARAM!

Durant els dies següents la pesta va anar a més i es va escampar per altres zones de la ciutat: l'estació del tren, el mercat, la zona esportiva... En els barris infestats per la pudor tots els propietaris van començar a vendre les cases. Venien *desesperadament*, a preus cada cop més baixos... perquè ningú no volia habitar ni treballar allí!

Qui sí que comprava era una misteriosíssima agència immobiliària, la **SenyLaClau & Co.**

Les seves camionetes grises circulaven pels carrers de Ratalona, però ningú no sabia a qui pertanyia, l'agència...

caram!

ES VEN

ES VEN

ES VEN

ES VEN

ES VEN

ES VEN

ES VEN

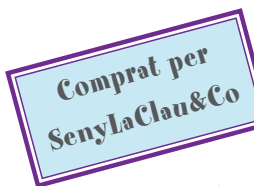
UHM... ESTRANY, MOLT ESTRANY!

Una setmana després la situació havia esdevingut tràgica.

Vaig sentir a la ràdio:

—La misteriosa pesta que ha envaït la ciutat continua augmentant...

Amb una pinça al nas, vaig fer una passejada pel centre i vaig observar, capficat, els cartells que hi havia penjats a les portes.

Totes les cases havien caigut a mans de la misteriosa agència immobiliària **SenyLaClau**.

UHM... ESTRANY,

MOLT ESTRANY!

Vaig continuar la meva inspecció i vaig descobrir que fins i tot els altres barris també havien estat comprats, i fins i tot la perifèria i la zona industrial s'estava despoblant. Aquí i allà, pels carrers deserts, passaven veloçment les camionetes grises de **SenyLaClau**, carregades de bitllets.

Vaig fer esforços per provar de distingir qui era el xofer, però els vidres eren completament fumats.

Vaig rumiar.

Uhm... per què la **SenyLaClau** comprava tant? Què en feia de les cases, les botigues, les oficines en les quals ningú no volia habitar-hi?

I... com s'ho feien per tenir tants diners a punt? ***Uhm, estrany, moooolt***

estrany!

RES DE RES DE RES!

Va passar una setmana.

Fins i tot jo rumiava si havia d'abandonar la ciutat per traslladar-me al camp.

La pesta havia esdevingut **insuportable!**

Aquell vespre, com sempre, vaig tancar la porta de *L'Eco del Rosegador*. Després, tot

tapant-me el nas, vaig tornar cap a casa. Vaig travessar el parc: el camí era ple de fulles grogues que **cruixien** sota les meves potes. Vaig quedar-me encantat observant les fulles: queien dels arbres, una a una, semblaven lleugeres i gracioses ballarines que dansaven a l'aire.

Va ser aleshores que em vaig adonar d'un **soroll estrany**.. com si algú em seguís sense voler ser descobert.

Em vaig girar, però no vaig veure **res**.

Que estrany!

Vaig reprendre el camí, pel parc desert, però encara sentia el soroll.

De nou em vaig girar... **res de res.**

Que estrany!

Vaig reprendre el camí, a pas més lleuger.

De nou aquell soroll.

Em vaig girar de sobte. **Res de res de res.**

Que estrany!

Amb l'ai al cor (sóc un *rat aterrat*, ai, vull dir un rat aterrit), vaig córrer pel camí fins a quedar-me sense alè.

Estava sol al parc.

A prop meu, només alzines, alzines, alzines...
i una palmera.

Una **palmera**???

Què hi feia una palmera al mig d'un parc de Ratalona?

M'hi vaig atansar per poder-la observar millor...